

Klager på mulig regelbrudd

Etisk råd får ofte spørsmålet: «Hva gjør dere egentlig?»

Det meste av vårt arbeid går ut på å behandle klager der det hevdes at medlem(mer) har brutt en eller flere av våre etiske regler.

Gjennom eksempelvis denne spalten i Tidende og Etikkhjørnet på NTFs landsmøte prøver vi å formidle informasjon om temaer vi arbeider med på vegne av medlemmene i NTF.

Noen klager fremmes fra interesseorganisasjoner som ivaretar sine medlemmers rettigheter. Det er både tidkrevende og vanskelige saker som gjerne formidles av jurister ansatt i vedkommende organisasjon. Fellestrekk i slike saker er ofte at tannlegen har skrevet mangelfull journal eller har gitt for lite informasjon og veiledning til pasienten.

Et eksempel er en klagesak fra Hiv-Norge der klagen gjaldt en pasient som mente seg avvist på grunn av sin status som HIVpositiv.

I våre etiske regler § 6 lyder bestemmelsen:

«Tannlegen kan bare avslå å ta pasient under behandling når det er rimelig grunn for dette.»

Det er en selvfølge at HIVpositive har krav på tannbehandling hos alle NTFs

medlemmer, og alle tannlegepraksiser skal ha et effektivt hygieneregime som ivaretar alle krav på dette området.

At en pasient er HIVpositiv er altså ikke en rimelig grunn for å avslå å ta pasienten under behandling, men det kan foreligge grunner som gjør at det er rimelig å henvise pasienten til annen behandler. Man kan ønske å henvise til en spesialist, eller til annen kollega som har bedre kompetanse på et fagområde enn en selv. Da er det svært viktig at pasienten får god informasjon og veiledning om den videre behandlingen, og begrunnelse for denne avgjørelsen.

Dette må selvfølgelig journalføres slik at det ikke er tvil om hvorfor avgjørelsen er tatt og hvilken informasjon som er gitt pasienten.

En annen problemstilling er at pasienter ikke er forpliktet til å opplyse behandlende tannlege om de er HIVpositive, men for oss vil det alltid være en fordel å inneha den informasjonen.

De helseopplysninger som pasienten gir kan vi ikke videreformidle til for eksempel en spesialist, uten at pasienten har samtykket til dette.

Pasienten bør derfor uttrykkelig forespørres om helseopplysningene kan videreformidles, og det er svært viktig at det journalføres at pasienten har gitt sitt samtykke. Helsepersonelloven krever riktignok ikke at pasienten gir et uttrykkelig samtykke til å formidle taushetsbelagte opplysninger til annet sam-

arbeidende helsepersonell, men pasienten skal ha fått mulighet til å motsette seg dette. Det er derfor svært viktig at behandlende tannlege i alle fall uttrykkelig orienterer pasienten om behandler ønsker å diskutere behandlingen med annet konkret angitt helsepersonell, slik at pasienten har mulighet til å motsette seg at taushetsbelagt informasjon blir formidlet. For å unngå tvil og misforståelser i slike tilfeller vil det i praksis derfor være ryddigst å be om uttrykkelig samtykke fra pasienten.

I våre etiske regler § 4 heter det:

«En tannlege skal vise diskresjon når det gjelder opplysninger vedkommende får som tannlege, selv om disse omfattes av lovbestemt taushetsplikt. Den samme aktsomhetsplikt må tannlegen pålegge sine medarbeidere.»

Ryddighet i pasientinformasjon og journalføring vil kunne spare Etisk råd for mye arbeid. Men det viktigste er at pasientens informasjonsbehov ivaretas og at hver enkelt tannlege kan sikre seg mot ubehagelige klagesaker. Når dokumentasjonen er i orden, og de etiske reglene er fulgt, kan saken ofte løses på en god måte.

NTFs råd for tannlegetikk

Kl. 0000 på utgivelsesdato
www.tannlegetidende.no